

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. Белоградчик, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕЛОГРАДЧИК, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Божидарка Д. Йосифова

при участието на секретаря Маргарита Ал. Николова
като разгледа докладваното от Божидарка Д. Йосифова Гражданско дело № 20231310100178 по описа за 2023 година

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 55, ал. 1, предл. 3 – то 33Д – положителен установителен иск – за установяване съществуване на вземане в размер на 5 540.50 лв. – получено възнаграждение като Председател на Общински съвет на отпаднало основание.

Исковата молба е предявена от Община – Чупрене, представлявана от Анжело Добричов – Кмет, против ответника И. В. В. от с. Г., общ. Ч. – Председател на Общински съвет – с. Ч., обл. В. В Исковата молба ищеца излага, че въз основа на заявление, подадено от него, по реда на чл. 410 ГПК, по ч. гр.д. № 112/ 2023 г. на РС – Белоградчик, е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение срещу ответника – длъжник И. В. В. за посочените в заповедта суми. Ответникът – длъжник по заповедното производство е подал възражение в срока по чл. 414 ГПК против издадената Заповед. Поради това, ищеца предявява настоящия иск. Ищецът излага, че ответникът е Председател на Общински съвет – Чупрене. Твърди, че с Решение № 158, взето с Протокол № 21 от 26.03.2021 г. на Общински съвет

Чупрене, е прието повторно Решение № 133, взето с Протокол № 20/ 26.02.2021 г. за определяне размера на трудовите възнаграждения на Кметовете в Община Чупрене за 2021 г. Сочи се, че с решението е определена основната месечна заплата на кмета на Община Чупрене за 2021 г., която да е в размер на 1 300 лева. Същото е обжалвано пред Административен съд Видин, който с Решение № 56/ 16.06.21 г. е оставил жалбата на Кмета срещу Решение № 158 на Общински съвет, без уважение. Излага се, че Решение № 56/ 16.06.2021 г. на Административен съд – Видин е обжалвано от Кмета на Община Чупрене пред Върховен административен съд. С Решение № 351/ 17.01.2022 г. по адм. дело № 7925/ 2021 г., Върховен административен съд е обезсилил Решение № 56/ 10.06.2021г. по адм. дело № 85/ 2021г. на Административен съд Видин. Предвид обстоятелството, че решението /Решение 158/ 26.03.21 г. на Общински съвет-Чупрене/ за определяне на възнаграждението на кмета на община е било подложено на съдебен контрол за законосъобразност в продължение на една година, то за 2021 г. възнаграждението на Кмета на община Чупрене е изплащано в размер определен в решението за бюджета за 2021 г. в размер на 2 000 лв., вместо по 1 300 лева, както е по смисъла на обжалваното решение. Сочи се, че през месец декември 2022 г., Кметът на община Чупрене е възстановил по сметка на общината разликата на надвзетото от негова страна възнаграждение до полагащото му се в размер на 1 300 лева за цялата 2021 г., изпълнявайки Решение № 158/ 26.03.2021 г. на Общински съвет Чупрене. Извършени са съответните корекции в Национална агенция приходи. С Решение № 74 от 28.10.2019 г. на ОИК – Чупрене, ответника И. В. В. е обявен за избран общински съветник. С Решение № 1 взето с Протокол № 1 от 12.11.2019г. на Общински съвет – Чупрене, ответника И. В. е избран за Председател на Общинския съвет – с. Чупрене. Няма изрично решение на общински съвет Чупрене за определяне на възнаграждението на И. В.. За 2021 г., И. В. В., е осигуряван върху сумата от 1 700 лева на месец. Същият е предложил намаляването на възнаграждението на Кмета на община и е взел участие при гласуване на Решение 158 взето с Протокол № 21 от 26.03.2021 г. на Общински съвет – Чупрене. През месец януари 2023 г. са издадени Задължителни предписания № ЗД-01-05-01284711/10.01.2023 г. от ТП на НОИ – Видин, съгласно които са извършени корекции на подадените данни за лицето И. В. В., както следва: от м. 01.2021 г. до м. 12.2021 г. осигурителен

доход 1 005.00 лева и съответно нетно възнаграждение. Издаден е и Констативен протокол № КП-5-05-01284705/19.01.2023 г. на ТП на НОИ – Видин за извършената проверка по разходите на държавно обществено осигуряване на Община Чупрене. Във връзка с взетото Решение на Общински съвет – Чупрене за намаляване на заплатата на Кмета на Общината и спазване на разпоредбите на чл. 26 от ЗМСМА и чл. 40, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на общински съвет, неговите комисии и взаимодействието му с общинска администрация на Община Чупрене, са извършени корекции на възнаграждението на Председателя на Общински съвет – Чупрене. С писмо с вх. № 11-8/30.01.2023г. на Общински съвет – Чупрене, И. В. В. е поканен да върне в седемдневен срок сумата в размер на 7 190.76 лева, представляваща разликата между платеното му в повече възнаграждение за дейността му и реално полагащото му се възнаграждение, съгласно законовите разпоредби, с посочена банкова сметка за заплащане. До настоящия момент сумата не е върната от страна на длъжника.

От страна на ищеца, в хода на делото, е направено изменение на иска по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК, като ищеца е намалил претенцията си на 5 540.50 лв.

Предвид горното, ищеца претендира да бъде прието за установено по отношение на ответника И. В. В., че същия дължи на Община – Чупрене, сумата в размер на 5 540.50 лв., представляваща получена сума за възнаграждение като Председател на Общински съвет – Чупрене за календарната 2021 г., над размера, който му се дължи, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 07.02.2023 г. до окончателното изплащане на главницата. Претендират се разноси за адвокатско възнаграждение. Представен е Списък на разноските.

В подкрепа на исквете са представени писмени доказателства.

Ищецът е представляван в процеса от процесуален представител – адв. К. Бакалеева от ВАК.

По искане на процесуалния представител на ищеца, по делото е допусната и изслушана съдебно – счетоводна експертиза. Заключение на вещото лице не е оспорено от страните и е приобщено по делото.

В хода на устните състезания, процесуалния представител на ищеца моли съда да уважи предявените иски, като приеме за установено, че ищеца има съществуващо вземане спрямо ответника в размер на 5 540.50 лв.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба. Оспорва иска. Твърди, че съгл. чл. 271 КТ, работникът не е длъжен да връща сумите за трудово възнаграждение и обезщетения по трудовото правоотношение които е получил добросъвестно, поради което липсват основания за връщане на сумата.

Ответникът е представляван в процеса от пълномощник – адв. И. Д. от ВАК.

В хода по същество, процесуалния представител на ответника моли съда да отхвърли предявените искове. Подробни доводи излага в Писмени бележки.

Съдът намира за установено от фактическа и правна страна :

Предвид заявеното в исковата молба и отговора, съдът разпредели между страните доказателствената тежест между страните както следва : Ищецът следваше да докаже в процеса: че ответника е Председател на Общински съвет – Чупрене.; че е получил сумата в размер на 5 540.50 лв. на отпаднало основание.; размера на вземането, представляващо главница.; че ответника е изпаднала в забава.

От своя страна, ответникът дължеше доказване на обстоятелството, че – че е получил сумата на законно правно основание.

Не се спори по делото, че ищеца е избран за Председател на Общински съвет – с. Чупрене, с мандат 2019 г. – 2023 г. по силата на Решение № 1 взето с Протокол № 1 от 12.11.2019 г. Взето е решение, възнаграждението на Председателя на Общинския съвет, да е в размер на 85 % от възнаграждението на Кмета, като по този начин е спазена разпоредбата на чл. 26, ал. 1 ЗМСМА. Видно от материалите по делото и от заключението на съдебно – счетоводната експертиза, за 2021 г. на Председателя на Общинския съвет – ответника по делото е била изплатена заплата в размер на 1 700 лв., представляваща 85 % от месечното възнаграждение на Кмета на Община – Чупрене, което е било 2 000 лв.

Впоследствие, съгласно Решение № 158/ 26.03.2021 г. на Общински съвет Чупрене, заплата на Кмета на Община – Чупрене е намалена на 1 300 лв., като през периода на оспорване на Решението, на ответника е изплащано възнаграждение на база по – високата заплата на Кмета на Общината.

След влизане в сила на Решение № 158/ 26.03.2021 г. на Общински съвет Чупрене, взето с Протокол № 21 от 26.03.2021 г., с което е намален размера на месечната заплата на Кмета на Общината от 2 000 лв. на 1 300 лв., Кмета на Общината е възстановил разликата от надвзетата от него сума за 2021 г.

Това обаче е отказал да стори ответника. Същият е получил възнаграждение, което е било изчислено на база на заплата на Кмета, която е била изменена впоследствие с горецитираното решение. Въпреки отправените покани от страна на ищеца към ответника – да върне разликата от получената на отпаднало основание сума, ответника не е възстановил същата.

Пълномощникът на ответника оспорва дължимостта на сумите и се основава на разпоредбата на чл. 271 КТ – работникът или служителът не е длъжен да връща сумите за трудово възнаграждение и обезщетения по трудовото правоотношение, които е получил добросъвестно.

Практиката приема, че отношенията между Председателя на Общинския съвет и Общината е приравнено към трудово правоотношение, предвид разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗМСМА която сочи, че председателят на общинския съвет има всички права по трудово правоотношение освен тези, които противоречат или са несъвместими с неговото правно положение. Изводът се налага от това, че дейността на Председателя на Общинския съвет има постоянен характер, т. е. той осъществява своите задължения ежедневно в рамките на работното време, получава месечно трудово възнаграждение, което има постоянен характер и за длъжността съществува щат в съответната община.

Въпреки това, съдът приема, че в случая ответникът не може да се позове на свое добросъвестно поведение и съдът не възприема аргумента, че сумата е получена добросъвестно от ответника.

Председателят на Общинския съвет е присъствал на заседанието на което е предложено намаляване на размера на възнаграждението на Кмета на Общината, от което се формира и възнаграждението на първия. Съдебната практика приема, че независимо от характера на правоотношението – трудово или не, разпоредбата на чл. 271, ал. 1 от КТ не е приложима, тъй като размерът на възнаграждението, на което има право Председателя на общински съвет е изрично определен с нормативен акт (ЗМСМА) и всяко

получено възнаграждение над определения размер изключва добросъвестността на лицето, какъвто е и разглеждания случай.

Съгласно чл. 271, ал. 1 от КТ работникът или служителят не е длъжен да връща сумите за трудово възнаграждение и обезщетения по трудовото правоотношение, които е получил добросъвестно. За преценката за това дали работникът или служителят следва да върне сумите, определящо е субективното отношение на получателя към основанието за получаване на сумите. За да отпадне задължението му за връщане на сумите, достатъчно е той да е имал съзнанието, че за него съществува правото да ги получи. Добросъвестен е този работник или служител, който не е знаел за липсата на правно основание за получаване на съответните суми. Изхожда се от принципа, че добросъвестността е правно начало, което изисква точно и честно отношение, взаимно уважение и изпълнение на правата и задълженията, в съответствие със законовите разпоредби.

Както бе посочено по – горе установените по делото обстоятелства изключват презумпцията за добросъвестност на ответника, залегнала в чл. 8, ал. 2 КТ. Същият е знаел, че е взето решение на Общинския съвет, който самия той председателства, предвиждащо намаление на заплатата на Кмета на Общината, а от тук респективно – налице са основания за редуциране на неговата заплата.

При тези мотиви, съдът приема, че не е налице добросъвестност у ответника поради което и всичко получено над полагащия му размер е получено на отпаднало основание по смисъла на чл. 55, ал. 1, предл. 3 – то ЗЗД и подлежи на връщане. Неприложима е разпоредбата на чл. 271, ал. 1 КТ, поради което и ответника дължи връщане на полученото над размера на полагащото му се.

Предвид заключението на съдебно – счетоводната експертиза, сумата която ответника е получил в повече от реално полагащото му се възнаграждение за периода януари – декември 2021 г., е в размер на 5 540.50 лв. Заключението на вещото лице не е оспорено и съдът изцяло го възприема при постановяване на съдебния си акт.

При тези мотиви, съдът приема, че ищеца доказва съществуване на вземане в размер на 5 540.50 лв., които ответника следва да върне като получено на отпаднало правно основание.

Съдът приема, че ищеца доказва основателността на главния иск, поради което съдът го уважава в претендирания размер.

Предявен е и акцесорен иск за законни лихви за забава върху главницата, считано от 07.02.2023 г. до окончателното ѝ изплащане. Безспорно е, че ответника е изпаднал в забава при връщане на сумата, но от значение от кога същия се счита за поканен. Към Исковата молба е приложено Писмо изх. № 110 от 27.01.2023 г., адресирано до ответника, с което същия е поканен да върне надвзетата сума. Липсват данни по делото обаче кога му е връчено Писмото, представляващо Покана за връщане на сумата. Липсва известие – обратна разписка, както и каквото и да е друго удостоверяване, че поканата е достигнала до знанието на адресата и респективно – кога. Поради това, съдът не може да приеме, че деня на забава е този, претендиран с исковата молба – 07.02.2023 г.

Съдът приема, че деня на поканата за плащане е депозиране на Заявлението по чл. 410 ГПК – 22.03.2023 г., по което е образувано ч.гр.д. № 112/ 2023 г. по описа на РС – Българска. Съдът приема, че от този момент ответника е изпаднал в забава и именно от тази дата дължи законната лихва за забава върху главницата от 5 540.50 лв.

По разноските.

Предвид на това, че съдът уважи предявените искове, то ответника е страната в процеса, която следва да понесе в своя тежест направените от ищеца разноски в процеса, съобразно цената на уважения иск, както и тези направени в заповедното производство. Ответникът следва да заплати направените по делото разноски за държавна такса в размер на 221.62 лв. – по исковото и заповедното производства, както и 1 900 лв. – адвокатски хонорар (1 000 лв. – по заповедното производство – съгласно Договор за правна защита и съдействие от 21.03.2022 г. и 900.00 лв. – по исковото производство.)

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА за установено по предявения от **ОБЩИНА – ЧУПРЕНЕ, ЕИК 000159700**, представлявана от Анжело Добричов – Кмет, ул. „Асен Балкански“ № 55, против **И. В. В.** от с. Г., общ. Ч., обл. В., ул. „.....“ №

..., с ЕГН *****, ИСК по чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 55, ал. 1, предл. 3 – то 33Д, ЧЕ ВЗЕМАНЕТО на ОБЩИНА – ЧУПРЕНЕ СЪЩЕСТВУВА за сумата от 5 540.50 лв. (пет хиляди петстотин и четиридесет лева и петдесет стотинки) – получени на отпаднало основание възнаграждения като Председател на Общински съвет – Чупрене, за периода месец януари – месец декември 2021 г.

ОСЪЖДА И. В. В. от с. Г., общ. Ч., обл. В., ул. „.....“ №..., с ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на **ОБЩИНА – ЧУПРЕНЕ, ЕИК 000159700**, представлявана от Анжело Добричов – Кмет, ул. „Асен Балкански“ № 55, направените по делото разноси както следва : 221.62 лв. – държавна такса (по заповедното и исковото производства), и 1 900.00 лв. – за адвокатско възнаграждение (по заповедното и исковото производства).

Решението подлежи на обжалване пред ВОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Белоградчик: _____